

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

Levélcím: 1391 Budapest 62. Pf.: 211.

Telefon: (06-1) 472-8865, **Fax:** (06-1) 472-8860

Ügyszám: Vj/95/2014.

Iktatószám: Vj/95-124/2014.

BETEKINTHETŐ!

A Gazdasági Versenyhivatal a Feiner Barnabás (1064 Budapest, Vörösmarty u. 31.) és Mondi Viktor (1066 Budapest, Teréz krt. 7.) ügyvezetők által képviselt Online Resorts Kft. (1066 Budapest, Teréz krt. 7., illetve 2800 Tatabánya, Komáromi út 31. fszt.2.) eljárás alá vont vállalkozással szemben fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának feltételezett megsértése miatt indult versenyfelügyeleti eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

határozatot.

Az eljáró versenytanács megállapítja, hogy az Online Resorts Kft. eljárás alá vont a maga által szervezett összejöveteleken, illetve már azt ezt megelőző telefonos hívások alkalmával 2012. május 8-tól tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot tanúsított, amikor szóbeli tájékoztatója során annak érdekében, hogy szállásajánlatait igénybe vegyék és erre is szerződést kössenek, azt ígérte a meglévő üdülési jogukat értékesíteni szándékozó fogyasztóknak, hogy üdülési jogukat értékesíti, és ezzel a magatartásával megtévesztette a fogyasztókat.

A jogsértés megállapítása mellett az eljáró versenytanács 10.000.000 Ft (azaz Tízmillió forint) bírság megfizetésére kötelezi az Online Resort Kft.-t, amelyet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételi számlája javára köteles megfizetni.

Ha a kötelezett a bírságfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, késedelmi pótlékot köteles fizetni. A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a Gazdasági Versenyhivatal megindítja a határozat végrehajtását.

A határozat felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított 30 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsánál benyújtott vagy ajánlott küldeményként postára adott keresettel lehet kérni. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart, mely kérelmet az ügyfél a keresetlevelében terjesztheti elő.

INDOKOLÁS

I.

A vizsgálat tárgya

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2014. október 17-én kelt, Vj/95/2014. számú végzésével versenyfelügyeleti eljárást indított, mert négy panasz és egy bejelentés alapján észlelte, hogy az Online Resorts Kft. valószínűsíthetően félrevezető módon olyan jellegű tájékoztatásokat ad a meglévő üdülési jogukat értékesíteni szándékozó fogyasztóknak, hogy üdülési jogukat értékesítik, annak érdekében, hogy szállásajánlatai igénybe vételére készítse a fogyasztókat.
2. Fentiekkel az Online Resorts Kft. fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6. §-ának (1) bekezdése b) pontjában foglalt tényállás megvalósításával valószínűsíthetően megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdésében előírt tilalmat.
3. A Gazdasági Versenyhivatal vizsgálata az időbeli kiterjesztést követően az Online Resorts Kft. által 2012. május 8-tól kezdődő időszakban folytatott tájékoztatási gyakorlatra terjed ki.

II.

Az eljárás alá vont vállalkozás

4. Az Online Resorts Kft. eljárás alá vont vállalkozást a céginformációs adatok szerint¹ 2011. március 3-án jegyezte be a cégbíróság, főtevékenysége „egyéb foglalkozás”.
5. Az eljárás alá vont 2013-2014. évi nettó árbevétele nem ismert, a 2012. évi beszámolója alapján 2012. évben 218.063.000 Ft.²³
6. A vizsgáló által fogyasztói befizetesként valószínűsített összeg⁴ a vizsgált időszakban: [üzleti titok]
Az eljárás alá vont vállalkozás tulajdonosai Feiner Barnabás és Mondy Viktor, akik egyben a társaság két ügyvezetőjeként is eljárnak.
7. A társaság 2013. június 7-én végelszámolásról, névváltoztatásról és székhely módosításról (2800 Tatabánya, Komáromi út 31. fszt. 2.) határozott, azonban az új székhely szerint illetékes cégbíróság a bejegyzési kérelmét a 2015. október 9-én jogerőre emelkedett Cg.11-09-023.848/4 számú végzésével elutasította, mivel a cég nem tett eleget a hiánypótlási felhívásban foglaltaknak.
8. A cég adószámát az adóhatóság 2013. december 12-én törölte és a cég ellen 2013. január 28-án végrehajtást rendelt el, a cég egyik tulajdonosának üzletrészét 2013. május 7-én a végrehajtó lefoglalta.

¹ www.e-cegjegyzek.hu

² e-beszamolo.im.gov.hu oldalon elérhető utolsó lezárt évre vonatkozó adat

³ Az eljárás alá vont 2014. évi nettó árbevétele nem áll rendelkezésre.

⁴ Vj/95-15/2014., Vj/95-107/2014., Vj/95-108/2014. és a Vj/95-150/2014. számú iratokban található, Raiffeisen Bank által megküldött bankszámlakivonatokon szereplő jóváírások alapján.

III.

Az érintett termék

9. A versenyfelügyeleti eljárásban közvetlenül érintett termék az (üdülő)ingatlan időben osztott használati joga, annak továbbértékesítése, továbbá az eljárás alá vont vállalkozás azon szolgáltatása, amely során a fogyasztóknak az üdülési joguk értékesítését ígéri, hogy szállásajánlatai igénybevételére készítse őket.
10. A piac kínálati oldalán azok a vállalkozások lehetők fel, melyek a már üdülőhasználati joggal rendelkező fogyasztók számára kínálnak kiegészítő lehetőségeket. A jellemző szolgáltatás (mint kínálat) ezen a piaci szegmensen a meglévő jog felértékelése, illetve annak továbbértékesítésére vonatkozó megbízási szerződések megkötése, valamint kiegészítő szolgáltatások igénybevételének lehetősége.
11. A piac keresleti oldalán az üdülőhasználati jogok piacának specialitását tekintve kizárólag olyan fogyasztók helyezkednek el, akik már rendelkeznek üdülőhasználati joggal. Az ő vonatkozásukban meglévő üdülési joguk felértékelése, értékesítése tekinthető a jellemző keresleti magatartásnak.
12. A tartós szálláshasználati szolgáltatási tevékenység fogalmát a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 2. §-ának 24. pontja definiálja. A meghatározás alapján a szálláshasználati szolgáltatási tevékenység az üzletszerű gazdasági tevékenység keretében éjszakai ott-tartózkodást, pihenést is magában foglaló tartózkodás céljára szolgáló szállás rendszeres időközönként ismétlődő, meghatározott, nem huzamos időtartamra történő használata jogának (üdülési jog) biztosítása.
13. A szállás időben megosztott használati jogára, a hosszútávra szóló üdülési termékekre vonatkozó szerződésekről, valamint a tartós szálláshasználati szolgáltatási tevékenységről szóló 141/2011. (VII. 21.) Korm. rend. (a továbbiakban: Korm. rend.) 2. §-a (1) bekezdésének 10. pontja definiálja a „szállás időben megosztott használati jogára” (üdülési jog) vonatkozó szerződés fogalmát, az alábbiak szerint. A felek által határozatlan vagy egy évet meghaladó mértékű határozott időre kötött olyan fogyasztói szerződés, amely alapján a fogyasztó ellenszolgáltatás fejében megszerzi egy vagy több szállás egynél több meghatározott időszakra vonatkozó használatának jogát.
14. A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal (a továbbiakban: MKEH)⁵ tájékoztatása szerint a tartós szálláshasználati szolgáltatási tevékenység folytatása bejelentés köteles tevékenység. A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény értelmében, aki tartós szálláshasználati szolgáltatási tevékenységet kíván folytatni, köteles az erre irányuló szándékát a kereskedelmi hatóságnak, adott vonatkozásban a MKEH-nak bejelenteni. A szolgáltató a bejelentésben foglalt adatokban bekövetkezett bármilyen változást (pl. új ingatlan) szintén haladéktalanul köteles bejelenteni.
15. A Korm. rend. 2. §-ának 13. pontja értelmében a viszontértékesítési szerződés olyan fogyasztói szerződés, amelynek keretében a vállalkozás ellenszolgáltatás fejében szállás időben megosztott használati jogának átruházására vagy hosszú távra szóló üdülési termékekre vonatkozó szerződést közvetít, ideértve azt is, ha a vállalkozás a szerződésnek akár a fogyasztó, akár a saját nevében, de a fogyasztó javára való megkötésére jogosult.

⁵ http://mkeh.gov.hu/gyik?sajat=igen&id_cat=28&kateg=Time-share&parent_id=17

16. A Korm. rend. 23. §-a értelmében a viszontértékesítési szerződés alapján a vállalkozás a fogyasztónak harmadik személyekkel kötendő hosszú távra szóló üdülési termékre vonatkozó szerződést vagy szállás időben megosztott használati jogára vonatkozó szerződést közvetít a fogyasztó által fizetendő ellenérték fejében.
17. A 25. § alapján a vállalkozás a viszontértékesítési szerződés tárgyát képező szerződés megkötéséig vagy a viszontértékesítési szerződés egyéb okból történő megszűnéséig a fogyasztótól fizetést semmilyen jogcímen nem követelhet és nem fogadhat el. Ezen tilalom kiterjed minden olyan fizetésre és kötelezettségvállalásra, amelyet a fogyasztó bármilyen jogcímen a vállalkozás javára harmadik személy részére teljesít.

IV.

A vizsgált magatartás

18. A versenyfelügyeleti eljárás az eljárás alá vont vállalkozás üdülési jogok másodlagos értékesítésének piacán kifejtett magatartására terjed ki.

A vizsgált magatartást az eljárás alá vont vállalkozás rendezvényeken fejti ki, tehát a fogyasztók felé történő kommunikáció szinte kizárólag szóban történik. A rendelkezésre álló információk alapján a kereskedelmi gyakorlat tekintetében az alábbi elemek minősülnek jelentősnek:

- telefonos megkeresés, meghívás,
- szóbeli egyeztetés a rendezvényen, mely szerződéskötéssel zárul,
- szerződéskötést követő tájékoztatások.

19. A **telefonos megkereséssel**, mint első kapcsolatfelvétellel kapcsolatban kiemелendő, hogy a vizsgált magatartás tekintetében olyan fogyasztókat keres meg az eljárás alá vont vállalkozás, akik rendelkeznek már üdülési joggal. A rendelkezésre álló információk alapján a vállalkozás nevében eljáró telemarketinges munkatársak ekkor elsősorban azt a tájékoztatást adják a fogyasztóknak, hogy üdülési jog értékesítéssel kapcsolatos rendezvényre hívják őket, ahol az üdülési joguk eladására kínálnak lehetőséget.

20. A **rendezvényen a szóbeli megbeszélések, tájékoztatók** főbb pontjai az alábbiak szerint foghatóak meg a tanúvallomások alapján

- a./ a vendégek fogadása, majd prezentáció, filmvetítés keretében a lehetőségek bemutatása
- b./ üzleti ajánlatok az értékesítő kollégától, részletek tisztázása
- c./ szerződéskötéshez kapcsolódó teendők (pl.: aláírások).

21. E körben a tanúvallomások nyomán megállapítható, hogy az eljárás alá vont elsődleges célja a megbeszélések alkalmával saját termékeinek értékesítése volt, azaz másik szálláslehetőséget biztosító szerződések megkötése a fogyasztókkal. Ennek érdekében olyan tájékoztatási gyakorlatot folytat, amely során a fogyasztóknak azt ígéri, hogy üdülési jogukat is értékesíteni tudja.

22. A szálláslehetőséget biztosító szerződéssel kapcsolatban az eljáró versenytanács megjegyzi, hogy a szerződés megkötésével a fogyasztó nem egy újabb üdülési jogot szerez, hanem annak aláírásával a fogyasztó elsődlegesen jogot szerez arra, hogy kedvezményekhez vagy más előnyökhöz jusson valamely egyéb szállás tekintetében az eljárás alá vont által működtetett csererendszer igénybevételekor. A másik szerződésnek

(szolgáltatási szerződés) az üdülési jog értékesítésére vonatkozó pontjaival kapcsolatosan ugyanakkor megállapítható, hogy az eljárás alá vont csak azt vállalja, hogy közreműködik az üdülési jog 1 éven túl történő értékesítésében azzal, hogy az értékesítésre külön megbízási szerződést kötnek a felek.

23. A tanúktól és a bejelentőtől beszerzett szerződésekből megállapítható volt, hogy a rendezvényeken, vagyis a személyes találkozásokor az eljárás alá vont egyidejűleg három szerződést íratott alá a megjelent meghívottakkal:

- a.) szolgáltatási szerződést,
- b.) szállás igénybevételére vonatkozó megállapodást és
- c.) megbízási szerződést.

a.) A szolgáltatási szerződés

24. A szolgáltatási szerződés tartalmazta azt, hogy az igénylő belép egy csererendszerbe, illetve kiegészítő szolgáltatásokat kap a cégtől (hírlevél szolgáltatás, személyes kapcsolattartás) és tartalmazta azt is, hogy ha az igénylő megbízza a szolgáltatót üdülési hetének és/vagy az üdülési jogának értékesítésével is, akkor arra külön megbízási szerződést kötnek a felek.

25. Az igénylő a cég által működtetett csererendszer keretében a saját meglévő üdülési jogát átengedi egy másik személynek és ennek ellenértéke fejében a csererendszerben résztvevő más személy üdülési hetét jogosult igénybevenni, amelynek szervezésért a cég csere díjra volt jogosult. A szerződés alapján a saját üdülési hét/hetek felajánlásától számított 24 hónapon belül lehetett igénybevenni a cserehetet. A csere díj összege 16.000 Ft/év volt (extra szolgáltatás keretében 32.000 Ft/év).

A szerződés tartalmazta még a szokásos formai előírásokat, mint a fizetési késedelem jogkövetkezményeit, a szerződés megszűnésének eseteit (elállás), továbbá az adatvédelmi előírásokat és záró rendelkezéseket.

b.) A szállás igénybevételére vonatkozó megállapodás

26. A felek megkötötték a szállás igénybevételére vonatkozó megállapodást is, amely egy évre szólóan adott jogot az ügyfélnek (Jogosultnak) arra, hogy az eljárás alá vont vállalkozás (Szolgáltató) saját jogú szállásajánlatait kedvezményesen igénybe vegye. A szolgáltatás díja nagy szórást mutat az eljárás során megismert szerződések esetében, de egy foglalás alkalmával legfeljebb 100.000 Ft volt felhasználható az adott üdülés kapcsán. Ez a szerződés is tartalmazott további szokásos feltételeket az elállási jog, az adatkezelés, a szerződés módosítása és teljessége körében.

c.) A megbízási szerződés

27. Az üdülés jog (hét) értékesítése a megbízási szerződésben volt szabályozva. Ezekhez a fogyasztó értékesítési ajánlata csatlakozott, amelyen meg kellett adnia a minimális eladási árat, az esetleges elővásárlási jogosultakat és az eladási ajánlat érvényességének időtartamát. Az ügyfél és az értékesítést lebonyolító eljárás alá vont vállalkozás jogai és kötelezettségei ebben a szerződésben voltak felsorolva; itt volt meghatározva a megbízási díj, annak kifizetési feltételei és az egyéb járulékos költségek, mint ügyvédi díj és a szolgáltatási díj éves összege. A szerződést a felek határozatlan időre kötötték.

28. A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont vállalkozás az eljárás során felderített esetek egyikében sem értékesítette a megbízása alapján az ügyfele üdülési jogát.

V.

Az eljárás alá vont vállalkozás előadása

29. Az eljárás alá vont az eljárás során semmilyen nyilatkozatot nem tett, a GVH küldeményei nem kereste jelzéssel érkeztek vissza. A GVH több ízben is megállapította végzéseinek kézbesítési vélelmét.
30. A vizsgáló a vizsgálat során a Vj/95-102/2014. számú végzéssel eljárási bírságot szabott ki az Online Resorts Kft. eljárás alá vont vállalkozással szemben.
31. Az eljáró versenytanács előzetes álláspontját és a tárgyalásról szóló értesítést egyaránt átvette az egyik ügyvezető (hozzátartozója), ennek ellenére semmilyen válasz nem érkezett a GVH-hoz.

VI.

A rendelkezésre álló bizonyítékok, beszerzett információk

32. Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont nem működött közre az eljárás során, a GVH (a vizsgálat) az alábbi adatokat és információkat gyűjtötte össze.
33. A vizsgáló a törvényes képviselőket személyes meghallgatásra idézte, az idézésnek a képviselők nem tettek eleget.
34. A fentiekre is tekintettel a tényállás tisztázása során az eljárás alá vont gyakorlatának feltárása a panaszokon, a bejelentésen, a tanúvallomásokon és a hatóságoktól beszerzett adatokon alapult.

Tanúvallomások

35. A GVH előjáróban megjegyzi, hogy tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont nem szolgáltatott adatot a vele szerződéses kapcsolatban álló fogyasztókról, így a tanúk felkutatása érdekében a vizsgáló az eljárás alá vont számlavezető pénzügyi intézetét kereste meg és így a pénzügyi intézet által megküldött bankszámlakivonatok alapján történt a tanúk azonosítása, felkutatása. A vizsgálat figyelemmel volt arra is, hogy legalább három megyét érintően keressen tanúkat a vizsgált kereskedelmi gyakorlattal kapcsolatban.
36. A vizsgáló összesen több mint 20 tanút idézett, akik közül az eljáró versenytanács 16 tanú vallomását értékelte, kiegészítve azokat a bejelentésben előadott értékelhető adatokkal, valamint a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóságtól (a továbbiakban NFH) átvett adatokkal.
37. A vizsgáló a tanúknak az alábbi kérdéseket tette fel a szóbeli meghallgatás során és írásban is. A kérdések után a jelen előzetes álláspontban az eljáró versenytanács megadja a tanúmeghallgatási jegyzőkönyvekben rögzített válaszokból kiolvasható összesített tényállást.
1. Az Online Resorts Kft.-vel történt első kapcsolatfelvételt megelőzően Ön rendelkezett-e már üdülési joggal?

A meghallgatott tanúk valamennyien rendelkeztek a korábbi időkből üdülési joggal.

2. Önt milyen módon kereste meg az Online Resorts Kft.? Levélben, telefonon vagy más módon?

A tanúkat telefonon keresték meg első alkalommal.

3. Önt üdülési joggal kapcsolatos tanácsadásra, üdülési kérdések megbeszélésére, üdülési jog értékesítési, hasznosítási lehetőséggel kapcsolatos előadásra hívta meg az Online Resorts Kft., vagy milyen egyéb ok volt a meghívás tárgya?

A meghívás az üdülési jog értékesítésére vonatkozott.

4. A megkeresés/meghívás során az Online Resorts Kft. tett említést arról, hogy szálláslehetőségekre vonatkozó szerződést illetve bármilyen további kedvezményt biztosító szerződést kell kötnie?

A meghívás során nem történt említés egyéb szerződéskötési kötelezettségről.

5. Mikor és hol került először sor az Online Resorts Kft.-vel személyes találkozásra?

Mivel a tanúk az ország több pontjáról érkeztek, mindenki a lakóhelyéhez közeli, vagy azzal azonos településen szervezett helyszínt nevezett meg. (Pl. Bicske, Székesfehérvár, Esztergom, Salgótarján, Gyöngyös, stb.)

6. Tett-e olyan ígéretet Önnek az Online Resorts Kft., hogy meglévő üdülési joga értékesítésében segítséget tud nyújtani?

Kifejezetten ígérték az üdülési jog eladását.

7. Amikor elment az Online Resorts Kft. előadására, szándékában állt-e bármilyen szálláslehetőségekre vonatkozó szerződést kötni?

A tanúk eredetileg nem kívántak előzetesen másféle szerződést kötni, azért mentek oda, hogy meghallgassák az ajánlatot, a helyszínen győzték őket meg ennek szükségességéről.

8. Az előadás során milyen tájékoztatásban részesült? Kapott-e írásos tájékoztató anyagot? Tartott-e az Online Resorts Kft. prezentációt?

A tanúk egybehangzóan előadták, hogy nem kaptak írásbeli anyagot, csak szóbeli prezentáció történt, néhány esetben filmvetítésről is beszámoltak.

9. Szükséges volt-e a szállásra vonatkozó szerződés megkötése annak érdekében, hogy meglévő üdülési joga értékesítésével foglalkozzon a vállalkozás?

A tanúk nagy része úgy nyilatkozott, hogy a szállás igénybevételére vonatkozó szerződés aláírása is szükséges volt, néhány tanú úgy nyilatkozott, hogy ennek hiányában nem is foglalkozott volna a Kft. a meglévő üdülési jog értékesítésével.

10. Az előadáson történt-e utalás arra, hogy az értékesítés tárgyában tett ajánlat korlátozott ideig vehető igénybe?

A tanúk nagyobb részének előadása szerint erre nem történt utalás, néhány megemlítette, hogy Kft. csak korlátozott mennyiséget tud értékesíteni, illetve, hogy „csak egy évig van ez a kedvezményes lehetőség”, ketten pedig nem emlékeztek.

11. A szálláslehetőséget biztosító szerződés megkötését követően élt-e elállási jogával? Amennyiben nem, mi volt ennek az oka?

A meghallgatott tanúk nagy része bízott abban, hogy az eljárás alá vont értékesíteni fogja az üdülési jogot. Egy tanú említést tett arról, hogy mire meggondolta magát, már eltelt az elállási idő.

12. Megfizette-e az Online Resorts Kft. számára a szálláslehetőséget biztosító szerződéssel kapcsolatos összeget? Ha igen, adja meg a befizetett összeg nagyságát!

Valamennyien fizettek, a befizetett összegek 70 -360e Ft-os határok között mozogtak.

13. Mikor fizette meg az összeget? Az előadáson vagy későbbi időpontban?

A tanúk mind megfizették a szálláslehetőséggel kapcsolatos költséget, vagy a helyszínen, vagy kisebb részt a helyszínen és utólag átutalás útján.

14. A befizetett összeggel kapcsolatban kapott-e olyan tájékoztatást, hogy azt sikertelen értékesítés esetén visszakapja?

Nem kaptak ilyen tájékoztatást, illetve egy tanú úgy nyilatkozott, hogy szóban igen, de ez a szerződésben már nem szerepelt.

15. Az Online Resorts Kft. értékesítette-e az Ön üdülési jogát?

Az eljárás alá vont egyetlen esetben sem értékesítette a megkérdezettek üdülési jogát.

16. Kérem, nyilatkozzon, hogy az üdülési jog értékesítésében, a szálláslehetőségre vonatkozó szerződéssel kapcsolatos tájékoztatásban, szerződéskötésben más vállalkozás is részt vett-e? Amennyiben igen, a vállalkozás nevét adja meg.

A tanúk közül csak ketten tettek említést közreműködő cégről, a HCH Kft.-ről és az Encore Kft.-ről.

17. Visszakapta-e az Online Resorts Kft. részére befizetett összeget?

A tanúk közül ketten nyilatkoztak pozitívan, vagyis, hogy befizetett pénzüket visszakapták, illetve lenyarálhatták, a többiek egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy nem kapták vissza a befizetett összeget.

Hatósági megkeresések

38. A vizsgáló a tényállás feltárásához szükséges további bizonyítékok beszerzése érdekében az eljárás során felhasználta a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság (a továbbiakban: NFH) által küldött iratokat és megkereste a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt (a továbbiakban: NAV) is.

A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság adatszolgáltatása

39. Az NFH megkeresésére annak érdekében került sor, hogy rendelkezik-e a hatóság bármilyen beadvánnyal⁶ az eljárás alá vont vállalkozás tevékenységére vonatkozóan.

40. Az NFH által megküldött és jelen versenyfelügyeleti eljárás iratai közzé átemelt iratokból az alábbiak tartalmazzák az eljárás szempontjából releváns információt.

A V-O-001/2784/2013. számú irat szerint:

41. „Szüleinktől örököltünk két öcsémmel három üdülési jogot. Mivel ezeknek a fenntartása is igen költséges, felmerült bennünk, hogy eladjuk ezeket az üdülési jogokat. Telefonon

⁶ A megküldött beadványokkal kapcsolatban megállapítható, hogy az NFH Fttv. vonatkozásában eljárást nem folytatott.

több társaság is megkeresett, akik azt állítják magukról, hogy foglalkoznak üdülési jogok másodlagos eladásával. Tegnap végül az Online Resorts Kft. képviselőivel beszéltem. Kedvezőnek tűnik az ajánlatuk, amiben azt vállalják, hogy 3-6 hónapon belül, igen magas áron, el tudják adni külföldön (Nagy – Britanniát és Oroszországot említették) az üdülési jogainkat. De ennél a társaságnál is feltétel, hogy belépünk a klub rendszerükbe, aminek a díja igen magas 280000 Ft-ot kérnek a klubtagságért és 100-100 ezer forintot egy-egy hét eladásáért. Ezen a ponton már meg is szakítottam volna a beszélgetést, hiszen a magas költségek miatt szeretnénk eladni ezeket az üdülési jogokat és nem még további költségekbe verni magunkat. Viszont az Online Resorts egyből ajánlotta, hogy ezt az összeget maradéktalanul „lenyarahatjuk” az ő üdülési rendszerükben.”

„Ezzel az ajánlatukkal azt igyekeznek bizonyítani, hogy náluk nem egy ismételt beugratásról van szó, nem egy újabb üdülési jog félét akarnak a nyakunkba sózni, hiszen a mostani befizetésünket gyakorlatilag szép lassan visszakaphatjuk.”

„Az Online Resorts Kft. képviselői a megbeszélésünkön többször is hangsúlyozták, hogy ők az egyik cég abból az összesen két cégből, akik Magyarországon hivatalosan is foglalkozhatnak üdülési jogok másodlagos értékesítésével. Ráadásul az ő teljesen legális tevékenységüket, illetve a megkötendő szerződést is többször vizsgálta már a felettes hatóságuk és a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság is.”

A BPO/001/5205/2014. számú irat szerint:

42. „Az Online Resorts Kft.....kifejezetten tisztességtelen, megtévesztő (és kifárasztáson) alapuló üzleti magatartással adja el a saját áruját, amire a fogyasztónak (jelen esetben nekünk) nincs is szüksége.”

„Újabban e-mailben jelentkeztem az Online Resorts-nál, hogy küldjenek listát a foglalható szállásokról, mivel a weblapjuk (onlineresorts.net) teljesen működésképtelen. Ezt május 14-én küldtem meg nekik, jelen pillanatig nincs válasz.”

„Ezen cégek kifejezetten az üdülési jog eladása ügyében keresik meg az ügyfeleket, de az eladás helyett újabb üdülési jogot sóznak az ügyfél nyakába, annak eladását is megígérve, vagy szolgáltatási szerződés, reklám költség, fordítási díj fejében vállalják a soha nem teljesülő eladást, illetve újabban kaució címszóval iratnak alá szerződéseket, de a kaució befizetést soha nem térítik vissza, hivatkozva a szándékosan megtévesztő szerződésükre.”

A NAV adatszolgáltatása

43. A NAV belföldi jogsegély kérelemre küldött válaszában arról tájékoztatta a Gazdasági Versenyhivatalt, hogy adótitkokat tartalmazó iratokat nem adhat ki a GVH részére.
44. Ezt követően a Gazdasági Versenyhivatal a Vj/95-111/2014. számú irattal jelzést küldött a NAV részére tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont vállalkozás 2013. illetve 2014. évi beszámolója az e-beszamolo.im.gov.hu oldalon nem elérhető.
45. Az eljáró versenytanács végül megjegyzi, hogy nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az üdülési jog értékesítését az eljárás alá vont megpróbálta, vagy annak érdekében lépéseket tett volna, valamint, hogy arra vonatkozóan sem, hogy az eljárás alá vont a vizsgált időszakban eladott volna üdülési jogot. A megkérdezettek egyike esetében sem történt ilyen üdülési jog értékesítés.
46. A tanúvallomásokból származó adatok összesítő táblázatát a jelen előzetes álláspont 1. számú melléklete, a vizsgálati eljárás során beszerzett tanúvallomások válaszait pedig a 2. számú melléklet tartalmazza.

VII.

Jogszabályi háttér

47. Az Fttv. 1. §-ának (1) bekezdése szerint az Fttv. állapítja meg az áruhoz kapcsolódó, a kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően, annak során és azt követően a fogyasztóval szemben alkalmazott kereskedelmi gyakorlatokra, valamint az ilyen kereskedelmi gyakorlat tekintetében alkalmazott magatartási kódexekre vonatkozó követelményeket, és az azok megsértésével szembeni eljárás szabályait.
48. Az Fttv. 2. §-ának
- a) pontja szerint fogyasztó az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy,
 - c) pontja rögzíti, a törvény alkalmazásában áru minden birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket - (a továbbiakban együtt: termék), az ingatlan, a szolgáltatás, továbbá a vagyoni értékű jog,
 - d) pontja értelmében a kereskedelmi gyakorlat a vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek az áru fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartása, tevékenysége, mulasztása, reklámja, marketingtevékenysége vagy egyéb kereskedelmi kommunikációja,
 - e) pont kimondja, hogy a kereskedelmi kommunikáció a vállalkozás önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével közvetlenül összefüggésben történő információközlés, függetlenül annak megjelenési módjától, eszközétől
 - h) pontja alapján az ügyleti döntés a fogyasztó arra vonatkozó döntése, hogy kössön-e, illetve hogyan és milyen feltételek mellett kössön szerződést, továbbá hogy gyakorolja-e valamely jogát az áruval kapcsolatban.
49. Az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdése alapján tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat. A (3) bekezdés alapján a (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6. § és 7. §) vagy agresszív (8. §). A 3. § (4) bekezdése értelmében a mellékletben meghatározott kereskedelmi gyakorlatok tisztességtelenek.
50. Az Fttv. 4. §-ának (1) bekezdése értelmében a kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is.
51. Az Fttv. 6. § (1) bekezdése szerint megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény – figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére – olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas:
- b) az áru lényeges jellemzői, így különösen
 - bg) az adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, előnyei.

52. Az Fttv. mellékletének 7. pontja szerint tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak minősül a fogyasztó azonnali döntéshozatalra késztetése céljából annak valótlan állítása, hogy az áru csak nagyon korlátozott ideig áll rendelkezésre, vagy bizonyos feltételek mellett csak nagyon korlátozott ideig áll rendelkezésre, és ezáltal a fogyasztó megfosztása a tájékozott döntéshozatalhoz szükséges időtől és alkalomtól.
53. Az Fttv. 9. §-ának (1) bekezdése értelmében a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértéséért felel az a vállalkozás, amelynek a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll. A (2) bekezdés alapján az (1) bekezdés szerinti vállalkozás felel akkor is, ha a kereskedelmi gyakorlatot szerződés alapján más személy valósítja meg a vállalkozás érdekében vagy javára.
54. Az Fttv. 14. §-a alapján a vállalkozás – az eljáró hatóság felhívására – a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles. Ha a vállalkozás nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a vállalkozást a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.
55. Az Fttv. 19. §-ának c) pontja alapján a GVH a kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségének megállapítására irányuló versenyfelügyeleti eljárásában Tpv. rendelkezéseit alkalmazza, az Fttv.-ben meghatározott eltérésekkel.
56. A Tpv. 77. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján az eljáró versenytanács határozatában megállapíthatja a magatartás törvénybe ütközését, az f) pont értelmében megtilthatja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását.
57. Az eljáró versenytanács a Tpv. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a Tpv., illetve az Fttv. rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás, illetve annak - a határozatban azonosított - vállalkozáscsoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet, amelynek a bírsággal sújtott vállalkozás a tagja. A (2) bekezdés szerint, ha az (1) bekezdés szerinti vállalkozásoknak, illetve vállalkozáscsoportnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételéről nem áll rendelkezésre hitelesnek tekinthető információ, a bírság maximumának meghatározásakor az utolsó hitelesen lezárt üzleti év árbevétele az irányadó. A (3) bekezdés rögzíti, hogy a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztók, üzletfelek érdekei sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

VIII.

Jogi értékelés

58. Az eljáró versenytanács a rendelkezésre álló bizonyítékokat, főként tanúvallomásokat, illetve egyéb irati és személyi bizonyítékokat a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. §-ának (6) bekezdése alapján egyenként és összességükben értékelte, mely értékelés során az alábbi körülményekre volt figyelemmel.

Hatáskör és illetékesség

59. Az Fttv. 1. §-ának (2) bekezdése alapján az Fttv., valamint (az Fttv. eljárási szabályainak alkalmazása révén az Fttv.-re visszautaló) más megtévesztő vagy egyéb módon tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat meghatározó jogszabályok rendelkezései alapján a hazai fogyasztók felé irányuló, valamint a hazai gyakorlaton keresztül, Magyarországról megvalósuló, de más országok polgárait érintő kommunikációs gyakorlat is értékelhető.
60. Az Fttv. 10. §-ának (3) bekezdése alapján a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a GVH jár el, ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas.
61. Az Fttv. 11. §-ának (1) bekezdése értelmében a 10. § alkalmazásában a gazdasági verseny érdemi érintettségének megállapításánál – a jogsértéssel érintett piac sajátosságainak figyelembevételével – a következő szempontok irányadóak:
- a) az alkalmazott kereskedelmi gyakorlat kiterjedtsége, figyelemmel különösen a kommunikáció eszközének jellegére, a jogsértéssel érintett földrajzi terület nagyságára, a jogsértéssel érintett üzletek számára, a jogsértés időtartamára vagy a jogsértéssel érintett áru mennyiségére, vagy
 - b) a jogsértésért felelős vállalkozás mérete a nettó árbevétel nagysága alapján.
62. Az Fttv. 11. §-ának (2) bekezdése alapján a gazdasági verseny érdemi érintettsége minden egyéb körülményre tekintet nélkül fennáll, ha
- a) a kereskedelmi gyakorlat országos médiaszolgáltatást végző médiaszolgáltatón keresztül valósul meg,
 - b) a kereskedelmi gyakorlat országos terjesztésű időszakos lap vagy legalább három megyében terjesztett napilap útján valósul meg,
 - c) a fogyasztók közvetlen megkeresésének módszerével végzett kereskedelmi gyakorlat legalább három megye fogyasztói felé irányul, vagy
 - d) az áru eladásának helyén alkalmazott eladásösztönző kereskedelmi gyakorlat legalább három megyében megszervezésre kerül.
63. Az eljáró versenytanács megállapította, hogy a jelen eljárásban a gazdasági verseny érdemi érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy a kifogásolt kommunikáció, így a fogyasztók telefonos megkeresése, valamint rendezvények tartása, több mint három megye fogyasztói felé irányulva valósult meg. Így az eljárásban vizsgált magatartás vizsgálata az Fttv. a 11.§. (2) bekezdés c.) és d.) alapján a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik.
64. A GVH illetékessége a Tpvt. 46. §-a alapján az ország egész területére kiterjed.

Az eljárás tárgya

65. Az eljárás alá vont a vizsgált kereskedelmi kommunikációjával az (üdü)lő)ingatlan időben osztott használati jogának továbbértékesítését ígérte, ha a fogyasztók az eljárás alá vont vállalkozás szállásajánlatainak igénybevételét vállalják. Megállapítható volt ugyanakkor, hogy a továbbértékesítési tevékenységet ténylegesen nem végezte, a szálláshelyek értékesítése után a fogyasztók részére nehezen, vagy egyáltalán nem volt elérhető.
66. Általános követelményként fogalmazódik meg, hogy a vállalkozásnak a fogyasztók irányában tanúsított kereskedelmi gyakorlata feleljen meg a tisztesség követelményének, s így a magáról vagy áruinak lényeges tulajdonságáról vagy adott, fogyasztóknak szóló

tájékoztatása igaz és pontos legyen, s ne alkalmazzon jogszabály által tilalmazott állításokat tartalmazó kereskedelmi kommunikációkat.

A vizsgált állítások igazolása

67. Az Fttv. 14. §-a rögzíti, hogy ha a vállalkozás a hatóság felhívására a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát nem igazolja, akkor ezt úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. A kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát tehát a vállalkozás köteles igazolni.
68. Az eljáró versenytanács megjegyzi, hogy egy állításnak az igazolási kötelezettségre kiható értelmezése során nem bír jelentőséggel, hogy a vállalkozás a kifogásolt állítást miként értelmezi, a közléssel mit szeretett volna kifejezésre juttatni, mivel azt a fogyasztó szempontjából kell értelmezni.

A kereskedelmi gyakorlattal megcélzott fogyasztói kör

69. A vizsgált kereskedelmi gyakorlat azon fogyasztók felé irányul, akik már rendelkeznek üdülési joggal, és azzal kapcsolatban megfogalmazódott bennük egy értékesítési szándék. Megállapítható továbbá, hogy a kereskedelmi gyakorlat az Fttv. 4. §-ának (1) bekezdése szerinti ésszerűen eljáró átlagfogyasztó felé irányul.

Ügyleti döntés

70. A jogi értékelés szempontjából relevanciával bíró fogyasztói döntés meghozatala egy folyamat, amelynek nemcsak az egészét, hanem egyes szakaszait is védi a jog a maga eszközeivel. Ez a folyamat a fogyasztók figyelmének felkeltését is magában foglalja, s a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen magatartások, kereskedelmi gyakorlatok tilalma már e szakasszal kapcsolatban is érvényesülést kíván, így ez sem történhet tisztességtelen módon. Nemcsak az olyan magatartás jogellenes, amely kizárólagosan meghatározza a fogyasztó döntését, hanem minden olyan magatartás, amely érdemben kihatással van a folyamatra - ideértve a figyelem felkeltését is. Kifogásolható már önmagában az a körülmény, hogy a tisztességtelen magatartás, kereskedelmi gyakorlat hatására a fogyasztó felveszi a kapcsolatot a vállalkozással, hiszen így a vállalkozás „meggyőzheti” a fogyasztót, „ráveheti” a vállalkozás számára előnyös döntés meghozatalára.
71. Az üzleti-piaci folyamatok igen lényeges mozzanata a kölcsönös kapcsolatfelvétel, amelynek során mindkét félnek számos alternatíva áll a rendelkezésére a realizáláshoz. Általában jogsértést eredményez, ha ezen kapcsolatfelvétel alapja, elindítója egy tisztességtelen magatartás, kereskedelmi gyakorlat, így különösen egy tisztességtelen reklám.
72. A fogyasztók felé irányuló reklámmal szemben egyértelmű követelmény, hogy annak alapján a fogyasztó reális képet alkothasson az adott termékről (áruról, szolgáltatásról), a vállalkozásról, a tájékoztatás tartalmáról.
73. Jelen versenyfelügyeleti eljárásban ügyleti döntésnek tekintendő a fogyasztó azon döntése, hogy részt vegyen a szerződéskötést megelőző tájékoztatáson, egyeztető megbeszélésen. Ez a pont az Fttv. értelmében ügyleti döntésnek minősül, mert a fogyasztók ezen a ponton hozzák meg azon döntésüket, hogy az eljárás alá vonttal kötnek-e szerződést és azt milyen feltételek szerint teszik. A fogyasztók ezen a ponton ismerhetik meg az eljárás alá vont ajánlatának feltételeit, amely alapján a szerződéskötés tárgyában képesek döntéshozatalra. Ezen fogyasztói kör esetében a terméknek a keresettségére, értékesíthetőségére, az értékesíthetőség ígéretére, valamint az értékesítésnek egyéb feltételeire utaló állítások alkalmasak arra, hogy a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készítse, amelyet egyébként nem hozott volna meg.

A fogyasztó által észlelt üzenet (a kereskedelmi kommunikáció) összhatása

74. Az eljárás alá vont szóbeli tájékoztatója azt az üzenetet, ígéretet közvetítette a fogyasztók felé, hogy az üdülési jog értékesítésére reális lehetőség van, de három szerződés együttes aláírása a feltétele annak, hogy az üdülési jog továbbértékesítésével foglalkozzon a vállalkozás.

A fentiekben foglaltak alapján a fogyasztók számára az eljárás alá vont kommunikációjának az volt az üzenete, hogy a meglévő üdülési jogukat az eljárás alá vont értékesíti.

A vizsgált magatartás Fttv. 6 §-a szerinti értékelése

75. A versenyfelügyeleti eljárásban rendelkezésre álló információk, elsősorban tanúvallomások alapján megállapítható, hogy az eljárás alá vont olyan fogyasztókat keres meg, akik rendelkeznek üdülési joggal.⁷

76. A fogyasztók megkeresésére vonatkozóan a tanúvallomásokból megállapítható, hogy az eljárás alá vont telefonon keresi meg a fogyasztókat. Figyelemmel arra, hogy a fogyasztók meglévő üdülési jogait alapvetően értékesíteni kívánják, a telefonos megkeresés során az eljárás alá vont az üdülési jog értékesítésének lehetőségét hangsúlyozza, egyéb információval nem szolgál, és így kelti fel a fogyasztók érdeklődését.

77. Megállapítható volt az is, hogy az érdeklődés felkeltése a fogyasztók esetében a telefonos tájékoztatással megvalósul, hiszen a vallomásaikból kiderül, hogy ezek után a rendezvényen részt vettek, elsősorban azzal a szándékkal, hogy meghallgassák az ajánlatot, informálódjanak. Ugyanakkor az elsődleges céljuk nem az eljárás alá vont által kínált szállás igénybevételére, vagy a meglévő üdülési jogra, mint cserealapra vonatkozó szerződés megkötése volt, hanem az üdülési joguk értékesítése, tehát a fogyasztók kifejezetten az értékesítésre vonatkozó előzetes ígéret miatt vettek részt a bemutató rendezvényen.

78. A fentiek szerint rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a fogyasztók számára a szóbeli tájékoztatás során az eljárás alá vont képviselői olyan meggyőző tájékoztatásokat, információkat adtak az értékesítéssel kapcsolatban, hogy - figyelembe véve azt a körülményt is, hogy a fogyasztó szeretne megválni az üdülési jogától és kifejezett elsődleges szándéka annak értékesítése, a fogyasztó aláírta a szállás igénybevételére vonatkozó és a szolgáltatási szerződést is – ami viszont az eljárás alá vont vállalkozás elsőrendű érdeke volt.

79. A fogyasztók a tájékoztatásokból – és a szerződéses iratok egyszerre történő kézhezvételéből – azt a következtetést vonták le, hogy szükséges megkötniük a szállás igénybevételére vonatkozó és a szolgáltatási szerződést⁸ is, annak érdekében, hogy az üdülési jog értékesítésével foglalkozzon az eljárás alá vont. Az eljáró versenytanács megjegyzi, hogy a rendelkezésre álló szerződések alapján megállapítható, hogy a három szerződés megkötésére egy napon került sor.

80. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint azon fogyasztók esetében, akik már rendelkeznek üdülési joggal, és kifejezett szándékuk annak értékesítése, életszerűtlennek tekinthető további jelentős – több százezer forintos - anyagi teherrel járó szerződéses jogviszony vállalása, azt nyilvánvalóan csak az értékesítés célja motiválhatja. A megismert esetekben a szállás igénybevételére vonatkozó megállapodásban 70.000 Ft-tól 690.000 Ft-

⁷ 19 tanú egybehangzó nyilatkozata alapján.

⁸ Az egybehangzó tanúvallomások és a beszerzett szerződés példányok megerősítik ezen tény.

ig terjedő összeget⁹ írtak elő a szerződések, de a tanúk arra nem tudtak nyilatkozni, hogy mitől függött a „szolgáltatási díjnak” nevezett összeg nagysága.

A fent leírtak is azt támasztják alá, hogy a szállás igénybevételére vonatkozó, és a szolgáltatási szerződés aláírása is minden esetben az üdülési jog jövőbeli értékesítésének reményében történt. Az eljáró versenytanács megjegyzi, hogy nem talált konkrét összefüggést az alkalmazott szolgáltatási díjak és az értékesíteni kívánt üdülési jog értéke között. Ennek hiányát támasztja alá az a szerződésekben található utalás is, hogy a szolgáltatási díj mértéke a felek megegyezésén alapul.

81. A tanúvallomásokból megállapítható, hogy a fogyasztók az elállási jog adta lehetőséggel sem éltek, mivel – a szóbeli prezentáción is elhangzottak alapján – az értékesítésben bízva¹⁰ jellemzően jóhiszeműen várták az értékesítést, és ennek sikerében bízva elszalasztották az indokolás nélküli elállásra nyitva álló határidőt.
82. Az eljárás során rendelkezésre álló tanúvallomások hasonlóan írják le az eljárás alá vont által követett gyakorlatot, s az a tény, hogy a tanúk több különböző üzletkötőt¹¹ is megneveztek, illetve szerződéseiknél különböző üzletkötők jártak el, azt mutatja, hogy nem egyetlen értékesítő által egyedileg, elszigetelten alkalmazott valótlan tájékoztatásról van szó, hanem egy általánosan érvényesülő kereskedelmi gyakorlatról.
83. Az eljáró versenytanács megjegyzi, hogy a tanúvallomásokon túlmenően az NFH adatszolgáltatása is a fenti gyakorlatot támasztja alá. Összefoglalóan megállapítható a tanúvallomások és hivatkozott okirati bizonyíték alapján, hogy a fogyasztókat az eljárás alá vont vállalkozás azzal az ígérettel kereste meg, hogy az üdülési jogukat értékesíteni tudják, valamint megállapítható, hogy ennek érdekében szállásajánlatai igénybevételére vonatkozó, valamint szolgáltatási szerződés megkötésére és annak díja kifizetésére készítette a fogyasztókat.
84. Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy az Online Resorts Kft. az Fttv. 6. §-ának (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel megsértette az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdésében rögzített tilalmat, amikor szóbeli tájékoztatója során félrevezető módon olyan jellegű tájékoztatásokat adott a meglévő üdülési jogukat értékesíteni szándékozó fogyasztóknak, hogy üdülési jogukat értékesíti, holott a kereskedelmi gyakorlatnak csak az volt a célja, hogy a fogyasztókat a szállásajánlatai igénybe vételére és a szolgáltatási szerződés aláírására (szerződéskötésre, díjfizetésre) készítse.

Felelősség

85. Az Fttv. 9. §-a alapján a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértéséért felel az a vállalkozás, amelynek a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll, abban az esetben is, ha a kereskedelmi gyakorlatot szerződés alapján más személy valósítja meg a vállalkozás érdekében vagy javára.
86. Az Fttv. tehát az ún. „érdek-elvet” tekinti a felelősség megállapíthatóságának alapjának. Az Fttv. értelmében elsődlegesen azon vállalkozások felelőssége állapítható meg a közzétett tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tekintetében, amelynek az értékesítés, eladásösztönzés közvetlenül érdekében áll.

⁹ lásd 1. sz. melléklet

¹⁰ A tanúvallomások alapján megállapítható, hogy a fogyasztók bíztak az értékesítésben.

¹¹ Vj/95-49/2014., Vj/95-54/2014., Vj/95-57/2014., és Vj/95-58/2014. számú iratok alapján az említett üzletkötők: Kékesi Ildikó, Langer Andrea, Nagy Krisztián, Varga László.

87. Az eljárás alá vont vállalkozás felelőssége megállapítható, mivel a szálláshelyek értékesítése révén - a bevétel okán - anyagi érdeke fűződik a vizsgált, eljárás alá vont által közzétett kereskedelmi gyakorlathoz.

Összefoglalás

88. Összefoglalásként tehát megállapítható volt, hogy az eljárás alá vont a maga által szervezett összejöveteleken, illetve már azt ezt megelőző telefonos hívások alkalmával az Fttv. 6. §-ának (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel megsértette az Fttv. 3. §-ának (1) bekezdésében rögzített tilalmat, amikor szóbeli tájékoztatója során félrevezető módon olyan jellegű tájékoztatásokat adott a meglévő üdülési jogukat értékesíteni szándékozó fogyasztóknak, hogy azok üdülési jogát értékesíti. A vizsgált magatartás a fogyasztói döntés torzítására alkalmas volt, ugyanis a tanúvallomások és egyéb iratok (a NFH által megküldött adatok és a bejelentésből származó információk) alapján megállapíthatóan a meglévő üdülési jogait már hosszabb ideje értékesíteni vágyó fogyasztók csak azért kötöttek szerződést az eljárás alá vonttal, mert abban bíztak, hogy ezen szerződések (kedvezményes szállás és csererendszer) révén a meglévő jogaik értékesítésére is sor kerülhet. Ha tudták volna, hogy nincs összefüggés a szerződések között, nem éltek volna az eljárás alá vont ajánlatával, ugyanis ezen ajánlatokat életszerűen ki sem tudták használni. Az új szerződések célja – a fogyasztók oldaláról – pusztán a meglévő üdülési jogok értékesítésének az előmozdítása volt.

89. Az eljáró versenytanács a jogsértés megállapítása (Tpvt. 77. §-a (1) bekezdésének d) pontja) mellett bírság kiszabását is indokoltnak tartja az eljárás alá vonttal szemben. A bírság összegét a Tpvt. 78. §-a (3) bekezdésének, illetőleg a GVH Elnökének és a Versenytanács Elnökének 2/2015. számú, a bírság mértékének meghatározásával kapcsolatban kialakult versenytanácsi gyakorlatot rögzítő közleményben foglaltaknak megfelelően határozza meg.

90. A bírságközlemény 8. pontja megfogalmazza, hogy a Legfelsőbb Bíróság megközelítése értelmében a bírság kiszabásának célja az, hogy a vállalkozásokat visszatartsa a tisztességtelen piaci magatartástól és egyúttal megteremtse a gazdasági verseny tisztességét.

91. A kiszabandó bírság összegének a meghatározása alapvetően négy, egymást követő lépésben történik. A GVH először meghatározza a bírság kiinduló összegét (1), majd az adott ügyben figyelembeveendő, a jogsértés súlyát, hatását enyhítő és súlyosító körülmények mérlegelésével meghatározza a bírság alapösszegét (2). Ezt követően – amennyiben indokolt – az esetleges korrekciós tényezőkre tekintettel megváltoztatja az alapösszeget (3), végül figyelemmel van a bírság maximális összegére, mint korlátra (4).

92. A bírság összegének megállapítása során főszabályként a GVH a jogsértő kereskedelmi kommunikáció(k) költségéből indul ki. Amennyiben a kommunikációs költség a jogsértés jellege miatt irreleváns vagy annak összege nem ad megfelelő viszonyítási alapot,¹² vagy ha nem állnak rendelkezésre megbízható adatok (mint a jelen esetben),¹³ úgy a GVH a jogsértéssel érintett árukból realizált, időarányos, a vizsgált időszakhoz és a jogsértő kereskedelmi gyakorlathoz köthető árbevétel 5%-át tekinti a bírság kiinduló összegének.

93. A GVH az eset összes körülményeit mérlegelve dönt az alapösszeg meghatározása során a kiinduló összeg felfelé vagy lefelé történő módosításáról (súlyosító és az enyhítő körülmények), biztosítva azt, hogy valamely körülményt kétszeresen ne vegyen figyelembe, akár a vállalkozás terhére, akár előnyére válna is az.

¹² Lásd a Vj/068/2012. számú ügyben hozott határozatot.

¹³ Lásd a Vj/041/2013. számú ügyben hozott határozatot.

94. A jelen esetben a bírság összegének megállapításakor az eljáró versenytanács nem kapott megfelelő tartalmú adatokat az eljárás alá vont vállalkozástól, így a vizsgált időszakra vonatkozóan az eljárás alá vont vállalkozás árbevétel-adatai a cég előadása alapján nem ismertek, erre tekintettel a jelen eljárásban az eljáró versenytanács a vizsgáló által a Raiffeisen Banktól begyűjtött – a vizsgált időszakban keletkezett - árbevétel adatokból indult ki, amely a vizsgált időszakban [üzleti titok] volt. Tekintettel arra, hogy nem merült fel más adat arra nézve, hogy az eljárás alá vont társaság az adott időszakban másfajta tevékenységet is végzett volna, illetve mert ez az összeg teljes egészében egyéni nevekhez köthető befizetésekkel származott, az eljáró versenytanács úgy tekintette, hogy az teljes egészében a vizsgált, jogsértő magatartásból származó bevétel volt.
95. Az eljáró versenytanács kiemelt súlyosbító körülményként vette figyelembe, hogy
- az eljárás alá vont vállalkozás magatartása felróható, nem éri el az adott helyzetben általában elvárható magatartási mércét, nem felel meg a társadalom értékítéletének.
 - az eljárás alá vont felróhatóságát súlyosítja továbbá azon körülmény, hogy nem volt megismerhető olyan eset, amelyben megtörtént volna az üdülési jog tényleges értékesítése,
 - a kereskedelmi gyakorlat egésze a valótlan tájékoztatáson alapult.
96. A jelen ügyben az eljáró versenytanács enyhítő körülményt nem talált.
97. Az eljáró versenytanács végezetül a fentieknek megfelelően kalkulált bírság alapösszeget megvizsgálta abból a szempontból is, hogy a speciális és generális prevenció elveit figyelembe véve az – figyelemmel az ügy összes körülményeire – kellő mértékű elrettentő erőt képvisel-e, valamint, hogy nem haladja-e meg a törvényi maximumot.
98. Súlyosító körülmények mellett enyhítő körülmények nem merültek föl, így indokolt a kiindulási értéktől fölfelé eltérni figyelemmel arra is, hogy a Közleményben rögzített, a jogsértő kereskedelmi gyakorlat 5%-os értéke csak „kiinduló értéként” van definiálva. Erre tekintettel az eljáró versenytanács a bírság összegét 10 millió Ft-ban határozta meg.
99. Az eljáró versenytanács a fentieknek megfelelően kalkulált bírság alapösszeget megvizsgálta abból a szempontból is, hogy a speciális és generális prevenció elveit figyelembe véve az – figyelemmel az ügy összes körülményeire – kellő mértékű elrettentő erőt képvisel-e, valamint, hogy nem haladja-e meg a törvényi maximumot, és ennek alapján határozta meg a rendelkező részben írt bírságösszeget.

IX.

Egyéb kérdések

100. Az Fttv. 10. § (3) bekezdése szerint a GVH kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt indított ügyekben, ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas.
101. Jelen eljárásban a gazdasági verseny érdemi érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy a kifogásolt kommunikáció országosan valósult meg, az eljárás alá vont értékesítői maguk is úgy nyilatkoztak, hogy az ország egész területén, főleg nagyobb városokban tartanak tájékoztató előadásokat. Így az eljárás, a magatartás kiterjedtsége miatt, az Fttv. 11. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a GVH hatáskörébe tartozik.
102. A GVH illetékességét a Tptv. 46. §-a állapítja meg.

103. A bírságot a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül kell megfizetni, függetlenül attól, hogy a határozattal szemben keresetet terjesztenek-e elő.
104. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 332. §-ának (2) bekezdése szerint a keresetlevél benyújtásának a végrehajtásra nincs halasztó hatálya, a felperes azonban a keresetlevélben a végrehajtás felfüggesztését kérheti. A végrehajtást a kérelem elbírálásáig a Versenytanács nem foganatosíthatja.
105. A bírásznak a GVH 10032000-01037557-000000000 számú bírságbevételei számlája javára történő befizetésekor a közlemény rovatban feltüntetendő: az eljárás alá vont neve, a versenyfelügyeleti eljárás száma, a befizetés jogcíme (bírság).
106. A Ket. 140. §-ának (1) bekezdése értelmében a végrehajtást megindító hatóság vagy a bíróság függesztheti fel a végrehajtást. A Ket. 140. §-ának (3) bekezdése szerint a végrehajtást megindító hatóság a kötelezett kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtást, ha a kötelezett a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és a kötelezettet a végrehajtási eljárás során korábban nem sújtották eljárási bírsággal.
107. A Ket. 132. §-ának (1) bekezdése szerint a pénzfizetési kötelezettségének határidőre eleget nem tevő késedelmi pótlékot köteles fizetni. A (2) bekezdés szerint a késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.
108. A bírság és a késedelmi pótlék meg nem fizetése esetén a GVH megindítja a határozat végrehajtását. Az eljáró versenytanács tájékoztatja a kötelezettet, hogy a Tpv. 90/A. §-ának (1) bekezdése alapján a GVH által kiszabott, teljesítési határidőben meg nem fizetett bírság (valamint a meg nem fizetett bírság után felszámítandó és meg nem fizetett késedelmi pótlék) behajtása iránt az állami adóhatóság intézkedik.
109. A határozat elleni jogorvoslati jogot a Tpv. 83. §-ának (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2015. december 16.

dr. Berki Ádám s.k.
előadó versenytanácsstag

dr. Szoboszlai Izabella s.k.
versenytanácsstag

dr. Miks Anna s.k.
versenytanácsstag

1. sz. melléklet. Az ügyben beszerzett adatok táblázatos bemutatása

	Név	ügyirat szám	befizetett összeg Ft	értékesítésre ajánlott ü.jog ellenértéke Ft	megjegyzés
1.		Vj/95-49/2014	200.000	1.240.000 1.240.000	tanú
2.		Vj/95-50/2014	690.000	690.000	tanú
3.		Vj/95-51/2014	120.000	990.000	tanú
4.		Vj/95-53/2014	300.000	2.570.000	tanú
5.		Vj/95-54/2014	100.000	3.500.000	tanú
6.		Vj/95-55/2014	100.000	1.590.000	tanú
7.		Vj/95-56/2014	70.000	990.000	tanú
8.		Vj/95-57/2014	350.000	2.370.000	tanú
9.		Vj/95-58/2014	300.000	2.570.000 1.870.000	tanú
10.		Vj/95-59/2014	200.000	2.000.000 1.400.000	tanú
11.		Vj/95-60/2014	360.000	2.500.000 1.800.000	tanú
12.		Vj/95-61/2014	250.000	2.250.000	tanú
13.		Vj/95-65/2014	250.000	2.200.000	tanú
14.		Vj/95-68/2014	150.000	2.450.000	tanú
15.		Vj/95-69/2014	300.000	2.970.000	tanú
16.		Vj/95-71/2014	220.000	2.270.000 1.940.000	tanú